

Felices i valentes

(textos per a la visibilitat lesbiana)

Lectura dramatitzada feta el divendres, 26 d'abril de 2019, a Ca la Dona (Barcelona), dins del Te i Bollos (3a ed., 2019)

Selecció de textos, dramaturgia i direcció: Rosa M. Isart

www.rosamariaisart.cat

Fragments que s'inclouen:

Intro (presentació), a partir d'un pròleg de Sònia Moll

Teatre breu 1: *Totes les gates són grises*, de Carme Pollina

Teatre breu 2: *Brindem!*, de Marta Benlliure

'Teatre breu 3': Lectura de fragment de *Les primeres vegades no son las únicas*, de Bàrbara Ramajo

Tancament: *Beneïda sigui la serp*, de Sònia Moll (fragments)

Teatre breu 0: Intro (presentació)

DONA ORACLE -- NARRADORA--FARISTOL 1--Llum del faristol 1
(asseguda) (asseguda)

LA DONA ORACLE s'aixeca de la cadira quan neix la llum prop del faristol 1, el més proper a ella.

Avança, i amb posat seriós parla quieta, al públic:

Perquè parla de mi i de moltes,
de les lesbianes d'abans i les d'ara,
d'armaris esbotzats amb somriures de llibertat,
de sexe esbadellat i llicenciós, emancipat, sense tabús.

Perquè parla de la meva ciutat
i de ciutats que em seria fàcil considerar meves i estimar-les
--que em fossin casa,
que les reconegués d'alguna altra vida
en el mateix moment de trepitjar-ne els carrers.

Perquè obre horitzons
i ens arrossega en una aventura insospitada i vertiginosa que,
finalment,
com el primer alè a la superfície després d'haver-te capbussat
a pulmó lliure
dins de l'oceà,
ho recol·loca **tot**,
peça a peça,
com un tetrís perfectE
que et torna de cop
l'aire retingut sota l'aigua.

***Quan acaba de llegir, donarà una volta sencera a la sala, a poc a poc, i s'asseurà
finalment al seu seient LGTBI.***

(fragment del pròleg de Sònia Moll, a *Les primeres vegades no son las únicas*, de Bàrbara Ramajo)

Teatre breu 1: *Totes les gates són grises*, de Carme Pollina

(narració curta, abreujada i adaptada a l'escena per: Rosa M. Isart)

Personatges (3): Narradora, Soraya, Dominàtrix (*vestim les actrius amb alguns elements sadomaso.*) NARRADORA ---- DOMINÀTRIX ----- SORAYA

(faristol 1)

(faristol 2)

(faristol 3)

La DOMINÀTRIX i SORAYA estan assegudes. Quan marxa la DONA ORACLE a caminar, s'aixequen i van cap a escena, a llegir.

Soraya està dempeus, jugant amb un estri sadomaso (carea negra?) amb una de les mans...

NARRADORA, assenyalant Soraya: Soraya ha conegut la seva acompanyant avui nit, al Sadomassa, el local de moda per a dones interessades en sexualitats (*remarcant l'adjectiu, divertida*) reprovables als ulls de morals rànies.

SORAYA, ensenyant l'estri a la Dominàtrix: M'he portat molt malament, oi que sí? (*i li miola a cau d'orella, a Dominàtrix*).

DOMINÀTRIX: I tant que sí! (*i miola alt i excitada, en zel, a Soraya*).

NARRADORA, al públic: Això promet! Veiem venir una rendició incondicional.

DOMINÀTRIX: T'hauré de castigar fort, et gravaré el meu nom a la pell a cops de fuet perquè no oblidis mai més l'Estefania.

Soraya deixa, de sobte, en sentir el nom d'Estefania, de jugar amb l'objecte que té a la mà i se sorprèn. Mira la Dominàtrix.

SORAYA, deixant caure al terra l'objecte de la mà: Estefania? Et dius Estefania? (*Pausa.*) No ets l'Irma, tu?

DOMINÀTRIX, desconcertada, amb una certa timidesa sobrevinguda: No, jo sóc l'Estefania. Què t'agafa, ara? Tan bé que anàvem.

SORAYA, amb ràbia: No pot ser. Tu ets l'Irma, t'has de dir Irma, que vol dir 'la gran, la forta'. M'ho has explicat tu mateixa mentre preniem cava a la barra.

DOMINÀTRIX: No, no.

SORAYA: No.

DOMINÀTRIX: Que no.

SORAYA: SÍ!

DOMINÀTRIX: Que et dic que no!

(Pausa.)

SORAYA: I tampoc no et fas dir *Lady Túrmix*?

DOMINÀTRIX: Que no, que jo sóc l'Estefania i prou! Com vols que t'ho digui? Mira, noia, no t'entenc. Al bar m'has dit que et mories de ganes d'arribar a casa, que volies que et pegués i t'humiliés de valent tota la nit, i ara no sé pas què et passa. Vinga, va, torna a estirar-te al llit que et faré patir com no has patit mai abans.

Soraya comença a mirar a banda i banda de l'habitació, vol escapar-se, no sap però com fer-ho.

SORAYA: Doncs segurament m'he confós. Què vols que et digui! Aneu vestides totes igual allà, al Sadomassa. I totes amb antifaç! I, és clar, així és molt fàcil fer-se un embolic i endur-se a casa la noia equivocada. T'he vist a la barra en sortir del lavabo, al mateix lloc on havia deixat l'Irma, i he continuat parlant amb tu pensant que eres ella. T'he de demanar que te'n vagis, em sap greu.

DOMINÀTRIX: Com? Primer em poses calenta i ara em fas marxar?

SORAYA: Sí, no m'excita gens sotmetre'm a algú que es diu Estefanía. No t'ho prenguis malament, però tens un nom que traspua tendresa, ingenuïtat, bon rotllo, saps què vull dir? Jo no busco això en una dominadora, jo volia que em fuetegés la Lady Túrmix.

DOMINÀTRIX: Fortíssim. Fortíssim.*(Pausa.)* Tant se val qui et pegui!

SORAYA: T'equivoques, per a mi això és molt important. Marxa. T'ho demano.

DOMINÀTRIX: No puc. Quan estic així, quan el joc ja ha començat, necessito continuar fins al final. Si em quedo a mig camí, el cos se'm deslloriga i no puc dormir ni menjar durant tres o quatre dies. Ho passo molt malament.

SORAYA: Em sap greu. (*Pausa.*) Has provat de fer-t'ho passar amb acupuntura? Les agulles ho desinflen tot.

DOMINÀTRIX: Les agulles només m'agraden quan les clavo jo.

SORAYA: Ah, doncs així res de res... Però, escolta, ara que hi penso, i si fem un simulacre? Apa, aixeca el fuet i pega fort. I no pateixis pels coixins, fa temps que els volia canviar. Jo t'ajudaré tant com pugui gemegant per aquí i per allà, què te'n sembla? Va bé així? Vinga, som-hi!

La Dominàtrix agafa un fuet del terra i el manté enlairat, pensativa, indecisa...

SORAYA: Fot-li fort, fort! Sense pietat!
La Dominàtrix segueix amb el fuet enlairat.

SORAYA: Vinga, vinga. Sí.
La Dominàtrix fuetaja per primera vegada Soraya.

Altra vegada, fuetada de la Dominàtrix.

SORAYA: Sí, sí!

Fuetada de la Dominàtrix.

SORAYA: Sí, sí!

Fuetada de la Dominàtrix.

SORAYA: Sí, sí!

Fuetada de la Dominàtrix.

SORAYA, *movent el cos felinament*: Miau, miau!!!.

Fuetada de la Dominàtrix.

SORAYA, *movent el cos felinament*: Ai!!!. Miau!

NARRADORA: Soraya no vol de cap manera que la Dominàtrix, aquesta dona de sexualitat dominant, se'n vagi de casa seva amb tres dies d'insomni. Ella, pobreta, no en té cap culpa, si el seu pare i la seva mare no li han encertat el nom!

Fuetada de la Dominàtrix.

SORAYA, *movent el cos felinament*: Miau, miau!!!.

Fuetada de la Dominàtrix.

SORAYA, *movent el cos felinament*: Miau, miau!!!.

DOMINÀTRIX: Ah, ai, ai... m'escorro!

Fuetada de la Dominàtrix.

SORAYA, *movent el cos felinament*: Ah, ah, uh, m'escorro!

DOMINÀTRIX, *encantada amb la visió, amb plaer i sospirant*: Oh.

NARRADORA: Una es va escórrer amb les mans al fuet; l'altra, a l'entreuix. L'apoteosi els arribà de seguida i alhora, talment com l'esclat final de metalls i percussió del darrer compàs d'una simfonia.

SORAYA i DOMINÀTRIX, *simultàniament, amb molt de plaer, mirant-se als ulls*: Ohhhh, ohh.

NARRADORA, *al públic*: Ara, un silenci curt.

DOMINÀTRIX, *a Soraya*: Ha estat un plaer.

SORAYA: Igualment, preciosa. Vine sempre que vulguis.

NARRADORA, *al públic, allargant la mà, com tancant un número de circ*: Plaer, plaer, plaers!

La NARRADORA es queda a escena, per intervenir en la peça breu següent.

DOMINÀTRIX i SORAYA: marxen d'escena, a seure.

LA NARRADORA quan s'encén el llum del teatre breu 2 (taula de la mare-filla), passa del faristol 1 al faristol 3 (que ocupava Soraya). Ara queda al costat del personatge de la FILLA.

La NARRADORA agafa del terra els estris del seu personatge per a l'escena que començarà ara.

Durada lectura: uns 7 minuts

Àudio en línia:

https://drive.google.com/file/d/1NfX1zUfrhmdWD7wkIKGhg_F-Xn0a2LI/view?usp=sharing

Font: Autores diverses (2014). *I visqueren felices (relats de lesbianes, rares i desviades)*. Barcelona: Pol-len. Aquesta narració: p.15-17.

Teatre breu 2: *Brindem!*, de Marta Benlliure

(narració curta, abreujada i adaptada a l'escena per: Rosa M. Isart)

Personatges (3): Narradora de l'escena anterior, una mare, la filla.

NARRADORA ---- FILLA -----taula ----- MARE
(faristol)

La FILLA i la MARE estan dempeus prop de la taula que serà el restaurant. A l'engegar-se el llum de la taula, la NARRADORA se situa al faristol que li queda ben a prop de la FILLA. Ara del terra ha agafat una llibreta i un mocador de coll que es posa al damunt, i comença a parlar...

NARRADORA (OFICINISTA), a la Filla: Halem o què?

FILLA: "Halem o què", em pregunta la companya amb qui faig coincidir àpats, descansos i confidències. Ella també duu carmanyola, però la seva és d'aquelles que es penjen i està folrada amb un estampat d'allò més *fashion*.

NARRADORA (OFICINISTA), movent les mans a fi de ser vista, a la Filla: Halem?

FILLA: No, avui he quedat per dinar...

NARRADORA (OFICINISTA): Ah, mira què bé! I amb qui, si es pot saber?

FILLA: Amb la meva mare!

NARRADORA (OFICINISTA): Apsssss, que vagi bé, doncs!
(*Es treu el mocador, el deixa, també la llibreta, al terra: ara deixa de ser l'oficinista per passar a ser cambrera.*)

FILLA, ja asseguda, parla al públic: Això espero jo també, que vagi bé! Fa un mes que no ens veiem. Vam discutir arran de les festes de Nadal, justament. Servidora ja tenia coll avall que serien una còpia de les de l'any passat: totes dues soles, amb més ampolles de les que podríem beure, amb canelons congelats (però dels cars, que consti) i de postres els quatre torrons del meu lot pocapena...

MARE, *a la Filla*: Quatre torrons del teu lot pocapena. (*Pausa curta.*) Quan de sobte, jo, la mare, *et co-mu-ni-co* que hi ha canvi de plans.

FILLA, *mirant a la seva mare*: Canvi de plans?

MARE: Canvi de plans. Que resulta que estic sortint amb una dona des de fa deu mesos (sí, deu!) i ella (Joana, es diu Joana: maca, maca, maca, maca), doncs que ella ens convida a totes dues, tu, “filla” i jo, “mare”, a passar les festes a casa seva.

FILLA, *al públic*: La mare és vídua, pot fer el que li roti i sortir amb qui li plagui, prou que ho sé... Però mira, no ho vaig poder evitar i vaig empipar-me moltíssim...

NARRADORA (CAMBRERA), *en un to ben alt i espitós*: Benvingudes al restaurant!

La FILLA i la MARE s'asseuen a la taula del restaurant.

FILLA, *per a sí, mirant la mare*: La veig més prima i fa bona cara, la punyetera. Està guapa. Molt guapa. Ens fem dos petons i li ensumo un perfum nou que no tinc controlat. Segur que l'hi ha regalat ella.

NARRADORA (CAMBRERA): Per beure? Vi, aigua, cervesa? *Ara agafa dos fulls de menú i en dóna un a cadascuna*: El menú!

MARE: La Joana vol saber si vindràs per Nadal... A mi m'agradaria que vinguessis, filla... I a ella li faria molta il·lusió conèixer-te, la veritat! Li he parlat tantíssim de tu!

FILLA: Ah...

MARE: Ho dic de debò!

FILLA: I on la vas trobar, la Joana aquesta?

MARE: Al centre cívic, a les classes d'informàtica. Sèiem l'una al costat de l'altra per animar-nos mútuament. Ni ella ni jo som bones en això de tocar tecla, saps?

***Mare i Filla miren els fulls del menú, fan veure que els llegeixen,
i els deixen caure al terra.***

NARRADORA (CAMBRERA), *al públic*: La mare demana els plats més lleugers. La filla se sorprèn.

FILLA, *al públic*: Davant meu no ho havia fet mai, això. Sempre escollia les opcions més potents. Em destarota i li ho comento.

MARE: És que em vaig fer una revisió i em van dir que, tot i estar sana, m'havia de cuidar més i evitar els **excessos**... La Joana em va acabar de convèncer i ara faig bondat... Un cop t'hi acostumes fins i tot acabes trobant-hi el punt, a això de rosegar tant de verd... No m'has vist més prima?

FILLA, *al públic*: Si em punxen, no em treuen sang. De cop i volta em ve de gust parlar de la Joana. Ara m'interessa enormement. La meva curiositat es dispara. Vull saber més coses de la dona que ha aconseguit el que la meva *altra mare* i jo vam ser incapaces d'assolir durant una pila d'anys: que posés seny a taula! Li demano que me'n parli.

(Pausa petita.)

FILLA, *a la mare*: Parla-me'n, mare, de la Joana.

MARE: A veure... Com és la Joana? Doncs és set anys més jove que jo... Duu els cabells curts i tenyits de vermell... Té els ulls marrons i grans i una mica guenyos si t'hi fixes bé... Li agrada menjar pipes mentre mira la tele i sempre plora amb les pel·lícules, tant si acaben bé com si acaben com el rosari de l'aurora... Adora els anells grans i l'entusiasme les plantes, sobretot els geranis. Diu que li recorden el poble. Té el balcó tan ple de testos que gairebé no s'hi pot sortir. I és *fan* de la maionesa dietètica, se'n posa a tot arreu...

FILLA, *decidida i encuriosida*: *(Pausa llarga.)* Sí, mare, aniré a casa de la Joana per festes.

MARE, *contentíssima, quasi plorant*: Fantàstic!

MARE, *a la Narradora*: Una ampolla de cava i dues copes!

FILLA, *ben somrient*: Les copes vénen segur, mare.

MARE, *a la Narradora*: El iogurt natural descremat: amb sacarina.

(Pausa.)

MARE: Doncs res, adéu, filla! *Es posa dempeus, i es gira, quedant d'espatlles al públic.*

La NARRADORA torna a posar-se el mocador de coll i agafar la llibreta.

FILLA, **que s'aixeca**, *i dempeus al públic*: Sóc conscient de fins a quin punt vaig tocada pel mam quan, després d'acomiar-me de la mare amb una abraçada trenca-costelles, travesso la porta de l'oficina.

(La NARRADORA li dóna algun copet a la galta de la filla, que va una mica beguda...)

FILLA, *segueix*: A la Joana, per Nadal, li compraré un gerani. A ella la faré contenta i a la mare la faré feliç. Alguna cosa em diu que ens ho passarem bé, plegades. I la meva intuïció és com la llei de Murphy...: no falla mai!

(Pausa.)

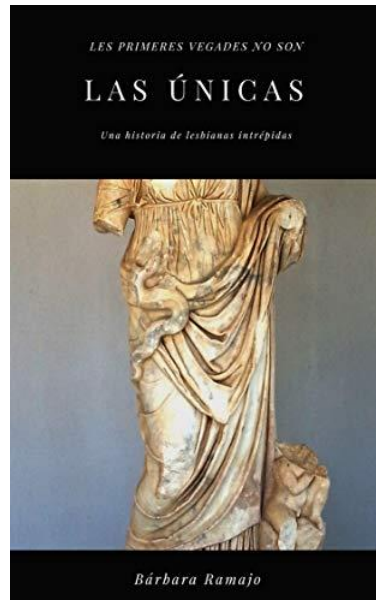
MARE I FILLA, acabat el microteatre, posen les cadires de perfil i s'hi asseuen. Les cadires estan orientades cap als nous microteatres que es faran (microteatre 3, escena eròtica, i microteatre 4 o tancament).

Durada lectura: uns 8 minuts

Àudio en línia: https://drive.google.com/file/d/1k5xliR_jxZZtKqaWcliJb-emtNPSeZmx/view?usp=sharing

Font: Autores diverses (2014). *I visqueren felices (relats de lesbianes, raretes i desviades)*. Barcelona: Pol·len. Aquesta narració: p.41-44.

Teatre breu 3: *Les primeres vegades no son las úniques*, de Bàrbara Ramajo
(fragment)

Personatges (1): Dona

La DONA DELS LLENÇOLS està asseguda, a platea dreta, amb sostenidors. Quan s'il.lumina el seu faristol, va cap a l'escena. Agafa un llençols que hi ha al terra, se'l penja de les espatlles. A estones els acarona i arruga, sensual i/o feliç.

DONA, *dempeus*:

¡Mmmm! ¡Se está calentita aquí dentro! Demasiado calor subiendo de mis adentros.

Un brazo tiene rodeado mi cuerpo y una mano extraña tiene todo el peso de su ley en mi coño. Siento unos dedos hincados en las paredes de mi vagina.

Me enciendo violentamente desde el muro de mis lamentaciones.

Me siento mojada hasta deshacerme y desconcertada hasta despertarme.

Trato de recordar en vano la dueña de estos hábiles dedos y mientras las brumas del sueño se disipan en la nada, me armo de valor para redescubrir a mi olvidada amante.

Un *algo* pronto me detiene del intento y decido, en un plis plas de travesura, jugar con la desconocida.

A falta de cuartos oscuros donde desahogar los deseos, una tiene que aprovechar las contadas ocasiones que el destino apunta.

(Pausa.)

“No quiero verte”, susurro planteando las reglas del juego,

“tápame los ojos con algo que no sean tus manos y trátame

bien. ¡Chsss! No hables ahora, no quiero oír tu voz hasta que yo

te lo diga y cuando lo hagas y si es que yo te lo pido, que sea sólo para decir cosas muy, pero que muy guarras. ¡Deliciosas!”.

La oscuridad total se apodera de mis ojos.

La indefensión que provoca la negrura profunda me pone en el filo del placer, también en el filo del peligro.

Me quedo quietecita, a la espera de sensaciones.

Se me eriza la piel.

Me domina la anarquía de escalofríos.

Ella sigue trabajando en mi muro.

Me hace girar.

Me abre bien las piernas.

Mi coño zumba. Mi coño me domina y ella domina, sin duda alguna, a mi coño.

Sus dedos apremian el espacio y el tiempo.

Me muevo en una delicada tortura entre agitadas caderas.

Arriba-abajo,

abajo-arriba,

adelante-atrás, atrás-adelante.

Sin perder el compás.

Sin perder el control.

Dosificando cada subida y cada bajada.

(Pausa curta.)

¡El arte de amar! El arte de recibir. El arte de dar.

El placer es capaz de hacer perder los sentidos más cabales. Me dejo hacer. Me domina.

(Pausa curta.)

Dejarme hacer ha sido todo un proceso de aprendizaje. No es fácil entenderte con tu propia sexualidad. Primero, tienes que aclararte sobre en qué lado de la acera estás, si es que quieres aclararte y si es que algún día llegas a aclararte del todo.

Hay gente que lo tiene clarísimo,

hay gente que no

y hay gente que ni se lo plantea.

Hay gente que lo vive bien

y hay gente que lo vive mal.

Hay gente con los gustos definidos hasta el final de sus días

y hay gente con gustos variables.

Hay gustos para todo, pero no todos los gustos son fáciles de digerir y ahí está la raíz del primer problema.

Después, cuando por fin te sitúas, si es que alguna vez te sitúas, está el lenguaje de los cuerpos.

Algunos cuerpos son mudos,

otros son sonoros,

otros tremendamente sonoros,

pero todos hablan de lo mismo.

Todos los cuerpos hablan de sexo aunque en diferentes lenguas
algunos, otros en diferentes registros, otros en diferentes
contextos.

Idiomas de encuentros y desencuentros.

Monólogos y diálogos. Nuevos vocabularios.

Palabritas que cada amante complementa con fonemas nuevos.

Nuevos códigos. Cuerpos nuevos.

Recuentos de placeres gratamente descubiertos.

(Pausa curta.)

Y a pesar de creer que ya dominaba la retórica del sexo,
tardé bastante tiempo en deducir
que pasarlo bien no excluye pasarlo mejor **todavía**.

(Pausa.)

La DONA marxa d'escena, a seure prop de la Dominàtrix i Soraya.

Font: Ramajo García, Bàrbara (2018). *Les primeres vegades no son las únicas: Una historia de lesbianas intrépidas*. En línia: Amazon/Kindle.

Aquest fragment de la narració: pàgines inicials.

<https://www.amazon.es/primeres-vegades-son-las-%C3%BAnicas-ebook/dp/B07KX6NC5H>

Durada lectura: uns 6 minuts

Àudio en línia:

https://drive.google.com/file/d/1yaq_xZA0BRZtyN8OBpfy0-I4hou3sfp/view?usp=sharing

Tancament: *Beneïda sigui la serp*, de Sònia Moll

(2 fragments, de "Feminista i", p. 32-34, i de "Dies de la marmota", p. 52-53, adaptat-abreujat per a l'escena per: Rosa M. Isart)

Personatges (1): la Serp

La SERP s'aixeca, estava asseguda entre el públic. Ocupa ara, dempeus, el faristol últim (últim de la dreta des del pdv del públic). Es posa una tela lila al damunt de les espatlles i comença a parlar...

LA SERP:

Sóc feminista [...] i lesbiana sense pedigrí. A l'armari fins als trenta i pocs. De cos normatiu que estimo uns dies i rebutjo uns altres. Escèptica en teoria davant del poliamor, i experta a la pràctica a fotre'm en triangles amorosos, quadrilàters eroticofestius i pentàgons impossibles. Sóc feminista que pretén desmuntar l'amor romàntic i no pot obviar les dependències emocionals que han teixit la seva història. Que sovint s'enxampa buscant metàfores originals per no dir que té papallones a l'estómac, i s'enamora *hasta las trancas* i contradiu amb els actes totes les teories que tenia ben apreses. Sóc, fins i tot, feminista que odia els armaris i algun cop es fica dins l'armari de l'armari de l'armari cedint no sap com a clandestinitats que no són decisió seva.

[...]

Sóc feminista que no odia els homes que no agredeixen. Que té por quan torna a casa de nit. Que té ràbia de tenir por quan torna a casa de nit. Aspirant a boxejadora que encara no ha sabut defensar-se amb els punys de les agressions masclistes.

Feminista i. Perquè res del que he dit no es contradiu, ni em contradiu.

(Pausa llarga.)

Ens besarem i ens tornarem a besar. Als Burger Kings, als carrers que envolten les catedrals, a les avingudes de totes les ciutats. Ens besarem i ens tornarem a besar, sota els ponts antics, darrere les persianes, davant del portal de casa, damunt de les teulades. Ens besarem a dins dels cotxes i fora de tots els armaris, a la terrassa d'un edifici d'oficines i vora les màquines de cafè, a l'infern dels suburbis i al cor d'un bosc nevat, de cara al mar i d'esquena a les muntanyes. Ens besarem perquè sí, perquè també, perquè abans no podíem, perquè podem avui, perquè volem poder demà. Ens besarem i ens tornarem a besar, amb gust de tabac i sucre entre les dents, amb llavis tallats, llengües amb pírcings, genives vermelles i galtes esblanqueïdes. Ens besarem amb amor i amb desig, amb amor solament, únicament amb desig, amb ganes de jugar i amb ganes de riure, ens besarem perquè sí i perquè també, perquè ahir no, perquè demà segur, perquè volem tenir-nos els ulls a prop, els cossos a prop, l'amor a prop. Ens besarem, ens besarem, ens besarem. I ens tornarem a besar.

(Pausa en silenci. La SERP quieta al faristol.)

FOSC I FINAL

Amb la llum de sala, totes les actrius sortiran a saludar, en grup, al centre, davant dels faristols.

Durada lectura: uns 6 minuts Àudio en línia: <https://drive.google.com/file/d/16QwUDbsBCstGYCaDaS8Jt1IWOgqLPX9c/view?usp=sharing>